

Antifasisztákról, antirasszistákról

2017 március 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Pár napja kiszórták a „Radnóti Miklós antirasszista díjat”.

Azt régóta tudjuk, hogy a demokratikus ellenzék fantáziavilágába, lázámaiba beletartozik a zavaros, illuminált Középfölde-mítosz.

Ha van antirasszista díj, akkor gondolom, jöv?re kiosztják az els?számú orkvadász, azaz Fëanor Mithrim h?se, a nagy hegyitrollöl?, a Szauron elpusztítója, s?t a nagy Gy?r?hordozó kitüntetéseit is? Dagor-nuin-Giliath mártírjainak emlékm?vét is felavatják majd? Az els? nekromanta- daedra gyilkos emlékérmét is kiadják?

„A saját szemében mindenki legenda.” – Harry DirtyCallahan

Szóval átadták. Jól tették, bár van bennem némi defetista elhajlás, mert mit ír a Szentírás? ” *Ne adjátok azt, a mi szent, az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és néktek fordulván, meg ne szaggassanak titeket.*”. A gyöngy a megidézett Radnóti Miklós ikonarca, rövid, elrabolt élete, egy apokrif irat szentségével bíró Bori notesz sárga, földszagú lapjai. Ezt szórták a disznók elé, eme nagyszer? bolondok. Janusz Korczak? Raoul Wallenberg? Dietrich Bonhoeffer? Henryk S?awik? id. Antall József? Ferenczy Béni? Slachta Margit? Szehlo Gábor? Raile Jakab? Bajcsy-Zsilinszky Endre?

És bár fegyvert fogott a fasizmus ellen, nyilvánvaló okokból Oriana Fallaci nem felelne meg a díj kritériumainak, s?t a jelen lév? díszes társaság halálos ellenségének számítana.

?k, akik az életük veszélyeztetésével, fegyverrel, tettekkel harcoltak a nemzetiszocialista, fasiszta diktatúra ellen, akik áldozatokat mentettek a gyilkosok, a megsemmisít? táborokba induló vagonok mindenkit felfaló gyomra el?l. Bonhoeffert a flüssenburgi KZ appellplatzán, anyaszült mezítelenül akasztották fel. Maximilian Kolbet Auschwitzban, az éhségbunkerben, tíz rabtársával együtt próbálták halálra éheztetni. Összevert, agyongyötört teste majd két hónapig bírta a szenvedéseket, de még így is tovább, mint ?rei a szüntelen, hangos imádságait. Fenol-injekcióval gyilkolták meg. Bosszúból. Simone Weil a spanyol polgárháború katonája, a szelíd hangú keresztény misztikus, szolidaritásból vállalt börtje-éhezése okán feler?söd? güm?kórba halt bele. Eleven, ábeli áldozatként.

De kik ezek egyáltalán?

Kik ?k egy Gurmai Zitához, egy Sebes Györgyhöz, egy Fullajtár Andreához képest? Mert eme szalonbázisdemokraták, orbanitiszes, szobah?mérsékleten cseppfolyóssá váló, takonygerinc? öntetszelg?k az „igazi h?sök”. Hiszen ?k azok a megnyomorítottak, akik nap mint nap nem restek, állják a sarat, fáradhatatlanul üvöltenek a rezsifasizmus szörnyarcába. (Apropó, üvöltés: Monhor Viktória megszakadt hangszála vagyok.)

Félt? szenvedéllyel szív?kben vívják utóvédharcaikat az „intézményesített rasszizmus”, az „állami etnicizmus”, a „brutális faji, nemi represszió” ellenében, mert a nyomorúság, a romlottság, a „kulákság”, a „kuláktempó”, az „önmagáért való szerzés (a szerzésért való szerzés)”,

Röviden: a ciszheteronormatív férfiak örömmonopóliumának földje inkább hasonlít a konföderációs Dél-Karolina, Louisiana gyapotföldjeihez, a Rabszolgapart európai szemmel (is) iszonytató végtelen félelme hullahegyeinek látképéhez, mint Brüsszel, London, Berlin, Párizs, Stockholm békés, emberhez méltó, multikulturális, nem szegregált bel- és külvárosaihoz.

Ezért ennek a gy?lölt, átkozott földnek pusztulnia kell! A magyarból alapvet?en hiányzik a „jóra való hajlam”! Pusztulniuk kell! Népbíróságot nekik! Hiszen tudjuk azt is, hogy: NER kétharmadoló népe kollaboráns, profofasiszta, fajgy?löl?, tudatlan, ostoba cs?cselék, akiket csend?rzubonyba, nyilas-egyenruhába bújtatva hajtanak a déli határra arabot, afrikait (az új proletariátust) gyilkolni. Marcia su Roma, marcia su Roma!

A fentebb említettek szerencséjére az Újlipótvárosi Klub-Galéria törzsközönségén túl a díj nem reprezentál senkit és semmit.

Arra azért ezek a „köztünk él? vakmer?, félelmet nem ismer? partizánok” is képesek (ha másra nem is), hogy üresen maguk elé mantrázzák: „szégyenkezem Magyarország, Orbán Viktor miatt”. Meg idétlenül szajkózni az

egyetlen félmondatot, amit Bibótól ismernek. (Pontosan tudják melyiket. Csak a jó ízlés okán nem írom le.) Minden elismerésem eme Csapajevéké, hisz ?rületesen nehéz lehet fasizmus nélkül a fasizmussal harcolni, fenntartani az állandó, ugrásra kész idegállapotot.

Egy pillanatra elbizonytalanodtam. Dachau k?bányáiban robotolni, összemorzsolódni a lehulló görgetegek alatt, lassan (néhány hét alatt) elpusztulni „Vernichtung durch Arbeit” elve alapján ugyanolyan fokú emberi szenvedés, mint Orbán Viktorral és 2-3 millió Fidesz szavazóval egy országban élni?

Amikor védett házakról, bújtatásról beszéltek, az az érzésem támadt, hogy a baloldal újból megfutotta a kört és kifejezte obszcén vágyát, hogy a vész valakikkel (bárkivel) újra megtörténjen, megtörténhessen.

„Úgy szólt Orbán Viktor, mint el?dje, a piktor!” – írja (valahol) egy derék kitüntetett.

Ezek azok az partizánok, akiknek légüres handabandázása, fecsegése miatt szétkoptak, elhasználódnak a szavak, amelyeket vigyázva, óvatosan kellene, szabadna csak kimondani, leírni. Azért, hogy egyértelm? maradjon, mit jelentenek, milyen kinyilatkoztatást, tapasztalatot lepleznek el. Hogy a szavaink valódi jelentéssel bírjanak, véd?mágiájuk megmaradjon. Olyan súllyal kell leírni, kimondani ezeket az egyszerre átkozott és szent szavakat, ahogyan (bármekkora blaszfémiának t?nik is) a Himnuszt énekeljük el, abban a pillanatban, ott ahol „helye van”, ahol feltétlenül szükségszer?, hogy megszólaljon.

Nekik köszönhet?, hogy ezek a szavak ma már semmit sem jelentenek. A szavak elvesztegetése, kiüresítése halálos b?n.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

